

der følgerlig ligesom de tilsvarende Professorater i det filosofiske Fakultet kun tænkes besat, naar de fornødne videnskabelige Dygtigheder, der ellers maatte gaa ledige, have til Raadighed.

Til § 3.

Som Lønningsloven af 25de Marts 1871 § 4. Dog er i 2det Stykke Ordene: „som ere ansatte siden 1ste April 1858“ udeladte, idet ingen af de nuværende 4 Universitetslærere med Ansættelse før det nævnte Tidspunkt har noget Fag under polyteknisk Læreaanstalts Omraade.

Til § 4.

Forslaget har bevarer den hidtil værende Forpligtelse for Inspektorerne ved Universitetets forenede zoologiske Museer til at holde offentlige Forelæsninger over deres specielle Afdelinger uden særligt vederlag. Naar der i et akademisk Lærefag af en saadan Udstrækning og af en saadan Betydning i forskellige Retninger som Zoologien kun er normeret en eneste Professor, er det i høj Grad ønskeligt, at han kan finde en stadig Bistand i sin Lærervirksomhed, og denne kan under de givne Forhold bedrives ham af hans Kolleger i Museumsbestyrelsen. Paa den anden Side er det imidlertid en Selvfølge, at denne Forelæsningspligt, som er knyttet til den i og for sig betydningfulde Inspektorgjerning, og de deraf flydende Fordringer til Inspektorenes videnskabelige Undervisningsevne maa afføde et billigt Krav paa, at de nyde en saadan Lønning, som sætter dem i Stand til helt at hengive sig til deres Embeds-Hverv uden at være nødsagede til at forøge det derfor bevilgede Vederlag ved andet Erhverv uden for Museet. Hertil er der ogsaa taget Hensyn ved Lønningsfastsættelsen i § 8, 2det Stykke.

Til § 5.

Angaaende den her foreslaaede Lønning og Alderstillaaget for Professorerne, henvises til de oven for S. 6—8. fremsatte Bemærkninger. Ligesom i Forslaget angaaende Landbohøjskolen og angaaende Lærerpersonalet ved den polytekniske Læreaanstalt er dernæst ogsaa i det foreliggende Forslag, overensstemmende med hvad der allerede foresloges i Finantslovforslaget for 1888—89, men da af Folkethingets Finantsudvalg blev henvist til at afgjøres gennem Behandlingen af Lønningsloven, Tjenestetiden i Henseende til Lønningsstillagets Fastsættelse for de nuværende normerede Professorer ved Universitetet beregnet fra Vedkommendes første faste

Ansættelse som Lærer ved Universitetet eller ved den polytekniske Læreaanstalt. Denne Beregning af Lønningsanciennet er ogsaa allerede bragt til Anvendelse paa Finantsloven for 1887—88 i Henseende til forskellige Professorer, som Professor Sorgenfien, Professor Zeuthen, samt Professor Sul. Petersen (som forhen ansat ved den p. L.), og for Professor N. Pedersen er hans Lønning endog beregnet fra hans første midlertidige Ansættelse ved Universitetet. Til Beregningsmaaden fra den første faste Ansættelse ved Universitetet turde der være saa meget større Grund, som denne Regel er i naturlig Overensstemmelse med den oven for omtalte Sæbnstilling af Universitetslærerne. Om end den, der i Følge Forslaget rykker op i normeret Professorplads, ikke tidligere har været ansat som normeret Professor, men som normeret Lektor eller Docent, maa han dog forudsættes at have røgtet en Lærergjerning af samme Omfang og Betydning som en normeret Professor, og har han ikke i den forløbne Aarrække nydt samme Stilling og oppebaaret samme Vederlag, er der ingenlunde noget Ubilligt i, at hans tidligere Tjenestetid i alt Fald regnes ham til gode i Henseende til Beregningen af det fremtidige Lønningsstillaag. Forjaavidt det ved Finantslove er bevilget forskellige nu ansatte Professorer, at deres Embedsalder i Henseende til Lønningsstillaaget skal regnes fra et tidligere Tidspunkt, end Ansættelsen virkelig har fundet Sted, er der gjort det fornødne Forbehold i saa Henseende. I øvrigt bemærkes, at de fleste Professorer, der ved den foreslaaede Beregning erholde en forøget Lønnings Anciennet, allerede efter deres nu gjældende Anciennet ville naa den foreslaaede Slutningslønning. I Virkeligheden vil Medregning af Tjeneste som Lektor eller normeret Docent kun være til Nytte for Professorerne Stadfeldt, Warnøe, Gædeken, Plum, Lange, Chievitz og Møller, saaledes at den foreslaaede Bestemmelse for 1889—90 ifftun vil medføre en Merudgift af 3,650 Kr. I 1890—91 vil det for Professor B. Thomsen saa Betydning, at Tilbageførelsen af hans Lønnings Anciennet til hans første faste Ansættelse som ekstraordinær Docent forøger denne hans Anciennet med 14 Maanedes, og for denne normerede Professors Vedkommende tør det ogsaa anses for utvivlsomt, at han som ekstraordinær Docent har udfyldt en normeret Professors Plads. Om de ekstraordinære Docenter eller Professorer i Almindelighed vil derimod en tilsvarende Opfattelse ikke uden videre kunne forudsættes at være den rette, idet de paa-gjældende Universitetslæreres Stilling-helt